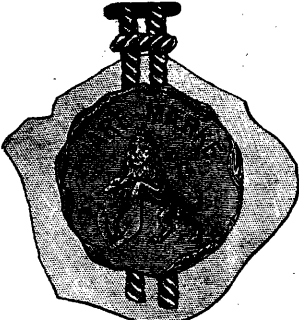

derne som »Sandwich«, det vil sige, at de baade paa Bryst og Ryg bærer Plakater med Opslag om et eller andet Valgmøde, eller de melder det Faktum, at de stadig fører Krig med deres Stemmeret som Maal. Nogle af Forkæmperne for Valgretten giver deres Taler til Gramofoner, som saa befordre dem videre paa Møderne ud over Landet. Mænd danner Forbund for at komme Kvinderne til Hjælp i deres Kamp, og Emnet diskuteres i hvert et Hus og hvert et Hjem i England.

Alt dette gælder det almindelige Spørgsmaal. Hvad angaar Fremgangsmaaden i Politiken, er der mange forskellige Meninger. Det maa vel erindres, at Grundlaget for Mændenes Valgret i England er meget indviklet og ulogisk, og er mer eller mindre grundet paa Ejendoms-Besiddelse. Den nuværende liberale Regering har paa enkelte Punkter lovet en Valgret-Reform, som vil løse Valgrets-Spørgsmaalet paa en mere tilfredsstillende Maade. Men ingen Regering berører nogensinde Valgretsreformen førend i Slutningen af den Tid, den fungerer; Sandsynlig er det derfor, at naar den Tid kommer, da de Liberale bliver tvungne til at opfylde deres Løfter om Mændenes Valgret, de saa ogsaa, som Følge af vor nuværende Agitation, vil tage Kvindernes Krav i Betragtning. Dette er, hvad vi, der arbejder for alle Kvinders Stemmeret, ønsker, og det er med dette Maal for Øje, at vi organiserer Arbejderskerne. De konservative Kvinder ønsker, at kun »selvstændige Kvinder« skal have Valgret, og der er derfor ingen Tvivl om, at hvis de Liberale ikke kan tvinges til at tage vore demokratiske Krav i Betragtning, saa vil de Konservative ved næste Valg forsøge at vinde Magt ved at love disse Kvinder Valgret. De liberale Kvinder vedbliver stadig at svække deres Sag ved at støtte det liberale Parti i Parlamentet, skønt dette Parti nægter at give Løfter om Kvindens politiske Frihed. Saa længe disse Kvinder har saa lidet Skarpsyn, er det vanskeligt at tvinge Regeringen, saa meget desto mere som Mr. Asquith, et indflydelsesrigt Medlem i Kabinet-

Dette Segl
i rød Farve
paa gul Etiket

garanterer for, at Dobbeltøllet er

De forenede Bryggeriers
Export Dobbelt Øl.

Værende. * Velsmagende. * Holdbart.

tet, er en absolut Modstander af vore Krav. Men til Trods for alle Forviklinger og Besværligheder i den nuværende Politik, forbliver det et uomstødeligt Faktum, at Kvinder overalt med stedse større Interesse er optagne af Spørgsmaalet, og at Arbejder-Kvinden begynder at forstaa, at Valgretten i Fremtiden bliver den Løftestang, der skal hæve hende fra hendes nuværende nedværdigende og haabløse Tilstand og give hende en virkelig Mulighed for, Side om Side med sine mandlige Kammerater, at kæmpe for en langt større social, økonomisk og politisk Frihed.

Dora B. Montefiore.

Til de lunkne.

Vær enten kold eller varm for en Sag, kun ikke lunken, — det er et godt gammelt Ord, og det gælder blandt mange andre Sager ogsaa Kvindesagen (og Kvindevalgrets-sagen).

Jeg kan forstaa dem, der er kolde for Kvindesagen, maaske fordi den efter deres Mening er grebet galt an fra Begyndelsen, maaske under Henvisning til den uigenkaldelige Begrænsning, Naturen gennem Kvindens fysiske Forudsætninger har sat for hendes Evne til at deltage i det offentlige Liv.

Og jeg kan forstaa dem, der er

varme for Sagen, der med Jubel hilser hver en Udvidelse af Kvindens aandelige Synskreds, hvert et nyt Ansvar der kan veje hendes Evner!

Men de lunkne — der er saa mange af dem — har for en meget stor Del ingen anden Motivering for deres Lunkenhed end den, at de ikke har haft Lyst og Lejlighed til at sætte sig ind i Sagen. Det er ogsaa den eneste forstaaelige Grund til Lunkenhed, thi et tænkende Menneske, som for Alvor gør sig bekendt med et af sin Tids store Spørgsmaal og i sin Tanke afvejer dets Berettigelse og dets Konsekvenser, tvinges uvilkkaarligt til at tage sit Parti.

Det som saa mange Kvinder ikke kan eller vil se, er den store *Nytte*, de kan have af at komme ind i det politiske Liv; de betragter Kravet om Valgret kun som et ideelt Krav, der kan lyde kønt nok, men ikke i en overskuelig Fremtid vil bringe nogen Fordel for dig eller mig; de eventuelle Lovforbedringer, der vinker i det fjerne, forekommer dem for problematiske.

Nu er det jo engang saadan, at vi er svært lunkne i Kampen for en rent ideel Fordring. Vi trænger til at se Sejrens Løn for os som en reel Gevinst. Men hvorfor saa overse den Gevinst, der faktisk vil blive den første og direkte Følge af Kvindevalgrettens Gennemførelse og som bestaar i, at Evner og Tanker, der før har hvilet uøvede og uprøvede hos Kvinden, nu tages i Brug. Det er et hidtil udyrket Felt, der nu som en vid Arbejdsmark aabner sig for hendes In-